Anul III. — Nrul 26 Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 23 Iunie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

in „Lucrarea diavolească a adventistilor“

de: **Dr. Grigore Comșa, Episcopul Aradului**

(Sfârșit).

3. **Vicleșugul adventist.**

Sfântul Apostol Petru zice: ii gata pururea spre răspuns tot cel ce vă întreabă pe voi vânt cu cuvânt pentru nădej- cea întru voi... având știință ă, ca întru ceia ce vă cleve- c pe voi, ca pe niște făcători rău, să se rușineze ceice gră- de rău viața voastră cea bu- întru Hristos“. (I. Petru 3 v. -16).

Buzele adventiștilor sunt însă lene, căci nu se uită cum tră- ei, ci judecă pe alții. Cu cât se pare că știu mai multe, cu ât ei știu mai puțin. Intre cer pământ — zice Goethe — se trec multe lucruri, despre cari i nici nu visăm.

Vine acum un adventist și ne une multe lucruri chiar despre dventiști. In cele următoare om arăta pe scurt ce spune d-l Ouatu despre adventiști.

4. **Marele adventist C. Ouatu despre viața adventiștilor.**

Din capul locului declarăm că ne însușim lucrurile puse de l Ouatu în spinarea adventiști- . Domnia lui va răspunde entru cele ce le-a scris. D-l uatu este adventist încă din a- l 1906. Incepând cu anul 1911 luat parte activă la toată des- șurarea adventismului între omâni. A fost instructor, dia- on, președinte la școala de Sâm- ătă, presbiter de comunitate, embru în societatea adventis- a: „Cuvântul Evangheliei“ și al- le.

La pag. 7 a broșurei sale, d-l uatu îl înfățișează pe cel din- ăi șef însemnat și răspânditor l adventismului, pe d-l Petre P. aulini, ca pe un intrigant fără ereche. Ci că d-l Paulini învrăj- ea pe conlucrătorii săi, unii îm- otriva altora. Sfetnicii lui Pau- ini erau: Ștefan Demetrescu, O. asnacht, I. Bauer, Ghedi, Doro- băț, N. Dorobăț, R. Pleșea, Drezen, Brenwald și Schubert. „Paulini chema pe unul și-i spu- nea: bagă de seamă, tu ești prie- tin cu celălalt, dar de fapt să ob- servi că el nu-ți este prietin“ (pag. 7).

5. **Ce trebue să știe auto- ritățile Statului.**

Domnul Ouatu zice: „In Str. Labirint 116, unde ar fi trebuit să fie un cuib de lumină manifes- tat printr'o viață plină de iubire și frăție, acolo nu era și nu **este decât un adevărat iad**“ (p. 7).

Unul din sfetnici d-lui Paulini era d-l Ștefan Demetrescu. Iată ce zice d-l Ouatu: **„Acești doi: Paulini—Demetrescc erau prie- tini nu ca cânele cu pisica, pen- trucă eu am un câne** care nu se poate despărți de pisică“ (pag. 9). Tot aici se spune că adven- tistul Ouatu și adventistul Evan- ghelie Pascu văzând că tovără- șia lui Paulini și Demetrescu este o clică organizată cu scop de a stoarce bani, — și-au făcut o casă de adunare separată în Str. Sf. Vineri No. 20 (p. 9 și 10).

Adventistul Ouatu încă în a- nul 1924 a adus la cunoștința Di- viziunei adventiștilor din Euro- pa (președinte Christian în Frie- densau—Germania) „anumite fă- rădelegi ale președintelui uniu- nei române R. (Petre) Paulini“ (p. 10).

Dar cei din Germania nu au luat măsuri. **Dați-vă aici seama că cetățeni români se adresează unor agenți din Germania** ca să le facă ordine în adunări. Intre- băm până când mai rabdă statul român aceste lucruri? Cunoaște oare statul nostru întâmplările acestea? Știe oare ce spune ad- ventistul Ouatu despre Paulini, că acesta nu ținea seama de or- ganizația adventistă, ci asculta de cei cari îi aduceau plocoane? Câte ședințe agitate au avut ad- ventiștii? La verificarea unor bani, se spune, că s'a constatat o lipsă de 40.000 lei p. 11).

Despre o femee săracă nu se știa că nu a plătit zecimea. Când a luat Cina Domnului, Paulini i-a spus între martori că zadar- nic ia Cina, căci cine nu a plătit zecimea nu-i vrednic nici să des- chidă ușa adunării. (12).

Casierul casei de editură a ad- ventiștilor, Artur Vocăreanu s'a plâns că nu mai poate face ser- viciu cu Paulini, căci copiii lui Paulini i-au furat câte 500 și 1000 lei. (p. 13).

Ecaterina Șrom l'a învinuit pe Paulini de adulter. (p. 13).

Clădirea cea mare a adventiș- tilor din Strada Labirint 116 s'ar fi făcut în regie, fără plan apro- bat de cei în drept și s'ar fi fă- cut cheltuieli de prisos de aproa- pe o jumătate milion. S'au con- struit apartamente luxoase. (p. 14).

Ci că soția predicatorului și președintelui ar fi pretins să-i pue o oglindă scumpă în bae, pentru care d-l Ouatu a protes- tat energic. (p. 14).

Un lucru foarte grav ne des- tăinuește d-l Ouatu la pagina 15 spunând că văzând aecste lu- cruri, nici el și nici adventistul Doctor Pascu nu au mia luat par- te la nici o ședință a comitetului societății cooperative: „Cuvân- tul Evangheliei“. Ei nu luau par- te, dar iscăleau... „Numai cu do- rul de a nu fi o piedică, iscă- leam“. (p. 15).

La pag. 16 se spune că Paulini a făcut proces adventiștilor cari s'au despărțit de el și au retipă- rit unele cărți adventiste. (p. 16). Este vorba de adventiștii refor- mați cari refuză serviciul și jură- mântul militar și despre cari ve- chii adventiști aveau păreri bu- ne!

Vă puteți închipui acum ce cred adventiștii cei vechi despre serviciul militar dacă aveau pă- reri bune despre adventiștii re- formiști.

Intr'o zi predicatorul adven- tist Ouatu s'a pomenit că în a- dunaera lui din Str. Sf. Vineri, vine Paulini cu „3 lingușitori par- veniți ai lui și anume: Alecu N. Darie, D. Florea și I. Gheorghi- șor, cu intenția de a desființa a- ceastă comunitate“. Paulini a vorbit dela ora 4 până la ora 8 cu o mică întrerupere. Lui Ouat- abia i-s'a dat voe să vorbească. „Atitudinea mea și a comunită- ții l-a scandalizat și atunci a por- nit la calomnii strigându-mi în plină adunare că eu mi-am făcut casă cu banii misiunii, iar Doc- tor Pascu are intenți ascunse cu adunarea dela el, și cu consulta- țiile gratuite și cu altele“. (p. 17).

Ce zice d-l Ouatu la pagina 18? Iată ce zice:

„In comunitate fiecare mișcare era speculată în mod tendențios și pofta nesățioasă după bani, cari erau cheltuiți de niște oa- meni interesați și nepregătiți pentru posturile cari și le asumă cu dela sine putere. Pe de altă parte se institue pe spinarea u- nor membrii săraci și lipsiți, a- numite sisteme de stoarcere, și ultima picătură de vlagă“. (p. 18).

6. **Adventiștii storc vlaga poporului.**

Autoritățile statului nu-și bat capul din ce trăiesc predicatorii pocăiți și au câte 20.000 lei salar lunar. Aici arătăm mijloacele, din care se înfruptă adventiștii:

1. zecime;
2. dar de I zi;
3. dar pentru școala de sabat;
4. al treisprezecelea sabat;
5. dar pentru misiunea locală;
6. daruri pentru misiunea ex-ternă;
7. daruri pentru fonduri misio- nare;
8. daruri pentru fonduri de e- ducație;
9. darui pentru distribuirea re- vistei de toamnă;
10. daruri de săptămâna cea mare;
11. daruri pentru săptămâna de rugăciune;
12. daruri pentru săptămâna de abnegație;
13. daruri pentru ziua nașterii;
14. daruri pentru amintirea morților Eufrosina Păunescu și Laslu;
15. daruri de ziua mamelor;
16. daruri de ziua cununilor;
17. daruri pentru roluri;
18. daruri pentru schiță de co- lorat;
19. daruri pentru ilustrații;
20. daruri pentru cheltuielile școalei de Sabat;
21. Daruri pentru întreținerea localului;
22. daruri pentru chirie;
23. daruri pentru Cina Dom- nului.

Acestea sunt daruri oficial ho- tărâte, în afară de darurile cari vin ocazionale.

Interesându-mă de aproape, am constatat că dela toate aces- te sarcini și daruri, corpul lucră- torilor biblici se eschivează în mod șiret dela aceste obligații.

Prin aceasta se adevereste cu- vântul Domnului dir Ev. Matei, unde spune:

„Vai vouă Cărturari și Farisei fățarnici că puneți sarcini grele pe Popor și voi nici cu degetul nu le ridicați“.

Toate aceste isvoare de venit adventiste sunt înșiate la pagina 19 de d-l Ouatu.

N'ar exista să se exercite un control din partea statului ce se întâmplă cu aceste venite căci dela dări către stat fug unii oa- meni iar alții cum sunt adven- tiștii, plătesc mult pentru adu- nări și vine vremea că nu mai au de unde să dea dări către stat.

La pagina 20 se spune că pen- tru propaganda adventistului Bauer adventiștii au cheltuit su- te de mii de lei. Știm cu toții, că acest adventist în anul 1925 a fost pedepsit fiindcă și-a bătut joc de neam și de lege. Ne pare rău că d-l Ouatu trece așa repede

BCU Cluj / Central University Library

Contribuții

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

(Continuare).

de: **Romulus Damian**

Dar Franc-masoneria nu să mulțumește numai cu atât. De acum își vâră ghiarele și în ar- mată, amăgind pe generalul Mai- can și pe fratele acestuia colone- lul Maican, de a intra în lojă, pentruca apoi mai târziu să fie amândoi condamnați la închisoa- re și la pierderea gradului pen- tru uneltiri contra regelui Carol I și pentru afaceri oneroase cu Franc-masonul jidan Broadwell, recte Brenner, jidan din Polonia. Agitațiile în armată nefurnizând resultatele așteptate, Franc-ma- soneria își întinde ghiarele prin „socialiști“ în chestiuni biseri- cești, sfătuind pe guvernul ma- ghiar din Budapesta de a inter- zice mitropolitului din România de a se mai intitula al Ungro- Vlahiei, ci numai al Vlahiei, și agitând poporul pe chestia mi- tropolitului Ghenadie, chestiune prea cunoscută spre a mai fi re- latată. Totuși e bine să se note- ze că autorul cristelniței înlocui- tă dela Biserica Domnița Balașa era franc-masonul jidan Adolf Rosenthal din Ploești.

Evident că toate aceste mane- vre oculte nu aveau alt scop de- cât să provoace turburări, răs- coale și revoluție în folosul jida- nilor.

Astăzi să știe precis că răs- coala țărănească din 1907 este opera exclusivă a Franc-masone- riei universale jidănești, că a- ceastă răscoală a pornit din casa jidanilor Mochi Fischer și Ber- manr Josu din comuna Flă- mânzi, lângă Botoșani, unde au fost răsculați țăranii, în urma faptului că au fost înșelați în aș- teptările lor de arendare de pă- mânt pe prețul făgăduit de a- cești doi satrapi, membrii în loja din Botoșani. Această răscoală s'a întins apoi asupra întregei țări, fiind în toată vremea ali- mentată de agenți provocatori jidani în slujba lojelor franc- masone, ba chiar și de elemente străine de țară, ce venind au fost improvizați cu **„cărți de stu- denți“** și trimiși la sate spre a ți- ne în revoltă pe naivii de țărani.

Toate afirmațiunile că parti- dul liberal sau cel conservator ar fi vinovați de aceste răscoale, cum a anunțat, și e gata a decla- ra și azi, presa jidănească în sluj- ba Franc-masoneriei, **sunt inven- ții ticluite anume spre a deruta pe români asupra ocultelor pla- nc criminale a Franc-masoneriei.**

La anul 1900 lojele sărbătoresc discret, preaslăvind, introduce- rea „Sionismului“ în România, ca o nouă armă de ajutor de lup- tă pentru isbânda, mai repede și mai sigură, a planurilor oculte și criminale despre care am amin- tit. De acum înainte „Sionismul“, la dispoziția CAHALULUI, iar CAHALUL la dispoziția Franc- masoneriei universale jidănești, lucrează mână în mână la inten- sificarea certurilor politice și di- plomatice în peninsula Balcani- că, în vederea realizării planului de război apropiat contra Tur- ciei, la a cărei prăbușire se lucra și a cărei soartă fu pecetluită în hotărârea conventului din Tem- plul No. 3 a Marelui Orient de Franța din Paris, pe **ziua de 22 Septembriet 1897,** cum ne spune Dr. Victor Bibli în: Entlarvte Geheim-Dokumente zum Balkan- krieg, 1912—1913, Wien 1928 (Documente discrete, demascare asupra războiului Balcanic din 1912—1913), și O. Graved în: „Die Freimaurerei eine politische Macht. Eine Mahnung an die aufbauenden Kräfte der Gegen- wart“, Berlin 1926 (Franc-maso neria ca Putere politică. Un a- vertisment către forțele con- structive din prezent).

2. **Bucovina, Ardealul și Ba- natul din trecut.**

Incercările conților austriaci Sporck și Hobitzi cu crearea u- nei loji francmasone la 1734 la Praga, sub denumirea: „La trei Columne“ neaducând roadele aș- teptate, loja este mutată la Vie- na, din îndemnul lui Francisc I, — soțul împărătesei Maria Te- resia — la anul 1739, funcționând ocult sub aceiași denumire, întru cât împărăteasa Maria Terezia era contra, afirmative. Faptul în- să că Maria Teresia totuși per- misese funcționarea ocultă și după moartea soțului, ne dove- dește că era nefermă în hotărâri, lesne influențabilă și că nu-și dase nici silința, barem, de a se interesa de adevăratul rost al lo- jei. Franc-masonii folosindu-se de aceste însușiri sufletești ho- tărâră în adunarea dela 17 Ia- nuariet 1766 fondarea de loje la Graz, Salzburg, Praga, Inns- bruck Lemberg, Brünn, Linz pe Dunăre, Cracovia, Olmütz, Lai- bach, Baden, Troppau, Pilsen, etc., etc., toate funcționând o- cult.

Impăratul Iosif II condițio- nând funcționarea de interzice- rea oricăror raporturi cu stăină- tatea redusese numărul la 8 pen- tru Austria și la 5 pentru toată Ungaria. Sub Francisc al II-lea

asupra cazului acestuia, despre care n-ar putea spune multe.

La pag. 22 și 23 se vorbește că a dispărut un proces verbal despre alegerea unui adventist în părțile Munteniei.

7. Cuiburi de uneltiri.

Adventistul Ouatu spune apoi că în anul 1927 într'o zi de Vineri s'a ținut o ședință la Comitetul Uniunii adventiste. Ședința a durat timp de 9 ceasuri și despre ea zice auorul Ouatu că: „a discutat multe potlogării de ale președintelui Rudolf Paulini“ (p. 23).

In ședință nu s'a ajuns la nici un rezultat și a rămas ca Sâmbătă să se țină un nou comitet, care s'a terminat cu **un mare scandal.** (p. 23).

Către adventiștii din Germania și Elveția s'a făcut un raport că s'au făcut pagube de peste două milioane și că edificiul din Labirint s'a cumpărat cu 750.000 lei dar actele vorbesc numai de 350.000 lei. (p. 25). Nu peste mult au sosit delegați din Elveția, cărora dl Ouatu le-a istorisit că o membră a adventiștilor a dat 5000 lei zecime, dar șeful adventist a băgat-o în buzunar în loc să o dea casieriei. Cei veniți din Elveția au mai aflat și despre alte sume dispărute. (p. 27).

La pag. 30 se spune despre un adventist că a săvârșit adulter cu o femee, pe care apoi a luat-o de soție.

Despre adventistul Andrei Hedwig se spune că era un incapabil, dar fiindcă făcea servicii ce spionaj lui Paulini, — avea leafă de 8000 lei lunar (p. 31).

Dl Ouatu publică apoi o scrisoare pe care a trimis-o lui Cristian, șeful adventiștilor din Europa. In scrisoare se spune că dl Paulini „e absolut canalie“ (33). Șeful adventiștilor din Europa a luat măsuri fățarnice (p. 38).

In tot timpul acesta dl Paulini uneltea împotria lui Ouatu. Șefii cei mari ai adventiștilor din streinătate au venit apoi la noi în țară ca să molcomească pe adventiștii dela noi. La conferința ținută în Decembrie 1927 streinii Fasnacht, Drezen, Hermann, Cristian, Conradi, Brenvald, cu câțiva români uitați de sine au pus la cale alegerea lui D. Wall, ca președinte al adventiștilor din România.

Despre acești streini dl Ouatu zice că sunt streini cu sufletul de neamul românesc. „Ei știu că au nevoie de deplasări luxoase, cu cele mai luxoase trenuri, vapoare și hoteluri“ (pag. 48).

Despre președintele de acum al adventiștilor români cu numele Wall, dl Ouatu zice că este: **„un nou parazit, de o speță mult mai șireată și vicleană, decât ceilalți toți, profitând de naivitatea și bunătatea poporului adventist român“** (p. 49).

La pag. 52 a cărții sale dl Ouatu arată că în adunarea din Strada Popa Tatu, adventiștii au strigat: „jos cu șobolanii“ iar în strada Labirint au amenințat că vor sparge geamurile.

Iată dar de ce a trebuit să plece dela postul său fostul **șef al adventiștilor, Paulinii.**

Și să nu credeți că adventistul Ouatu este mai mulțumit cu noul președinte, cu numele Wall. Ați văzut cum vorbea despre el!!

8. O ședință de 8 ceasuri.

S'a început între timp o mișcare de readucere în țară alui Paulinii. S'au făcut iar turburări, pentru care pricină s'a ținut o ședință care a durat timp de 8 ceasuri (vezi p. 59).

Dl Ouatu a scris președintelui mai multe scrisori din cari citim că pe adventiștii dela conducere îi făcea lași și perverși cari au adus zarva în toate adunările adventiste din România (p. 61).

9. Treisprezece fotografii adventiste.

Tabloul celor spuse de adventistul Ouatu nu ar fi întreg, dacă el nu s'ar fi îngrijit să înfățișeze și fotografiile celor 13 prieteni ai dlui Paulini. Noi arătăm pe scurt că cele istorisite despre cei 13 predicatori adventiștii sunt de-a dreptul îngrozitoare.

Aici sunt dator a-mi aduce aminte de cuvintele sfântului Pavel către Efeseni: „Iar curvia și toată necurăția sau lăcomia nici să se numească întru voi, precum se cuvine sfinților. Și măscăriciunea și vorba nebunească și glumile cari nu se cuvin, ci mai vârtos mulțămita“ (Efeseni 5 v. 3—4).

Din pricina aceasta nu mă voiu folosi de cuvintele grozave pe care dl Ouatu le pune în socoteala celor 13 zișii apostoli adventiști. Intâi și întâi sf. Scriptură mă oprește și eu nici nu judec pe alții, precum tot sf. Scriptură spune. Ceeace spunem nici nu credem chiar că ar fi cu putință.

1. Se spune de pildă despre predicatorul Hinter că deși era însurat nu era credincios soției sale, care de durere s'a spânzurat.

2. Se spne despre Ștefan Demetrescu, unul din șefii adventiștilor că ar fi făcut **studii amoroase** cu o soră de caritate pe când învăța adventismul în Germania. Mai zice dl Ouatu despre dl Demetrescu că și-a bătut soția și a lăsat-o să ducă viață imorală spre a se putea despărți de ea (p. 66) ceeace a și făcut și s'a însurat din nou.

3. Despre al treilea predicator cu numele Alecu Darie spune că nu-și cinstea părinții (p. 68) și că lua bani pentru diferite intervenții, dar nu se ținea de cuvânt (p. 70). Alecu Darie e om foarte bogat.

4. La locul al patrulea caracterizează pe predicatorul Vlad Mocanu, ca unul care da bani împrumut cu dobândă de 20%. (pag. 73).

5. Despre slujitorul Wegner, predicator în Sibiu, se scrie că și-a maltratat soția și i-a fost necredincios (p. 74).

6. Despre Benedict Iliescu se spune că iubea mai mult pe sora soției sale și acum predică în Ardeal.

7. Despre predicatorul Constantin Popescu se spune că era imoral.

8. Același lucru se spune despre predicatorul și profesorul Ghehan dela Seminarul adventist din Diciosânmărtin. Ar fi avut anumite legături cu trei servitoare de acolo (p. 75) și apoi a fost trasferat în Germania.

9. Predicatorul Mauken era imoral.

10. Directorul Ghedi dela Seminarul adventist ura de moarte pe Ghehan (p. 75).

11. Soția acestui director era bănuită cu anumite lucruri (p. 76).

12. Predicatorul Făurescu ar fi pretextat că a suferit un furt și s'a despăgubit prin colectă.

13. Predicatorul N. Dorobăț ar fi umblat prin adunările moldovene și ar fi făcut colecte. El se așeza în capul listelor iar apoi și-ar fi luat banii înapoi (p. 78).

Mulți oameni ar fi fost înșelați în chipul acesta.

Cele 13 puncte le-am istorisit așa că am lăsat la o parte multe lucruri pe cari rușine este a le și grăi.

In cele următoare dl Ouatu arată că unii șefi adventiști au 20 și 30.000 lei lunar, deși nu au nici o pregătire (84). Un fost pantofar Ioan Toma ar avea 15.000 lei salar lunar dela adventiști.

Nu mai înșirăm și alte fapte, de care este plină cartea adventistului Ouatu. Dorim ca nimic să nu fie adevărat în acea carte și ne pare rău că atrebuit să fie scrisă.

10. Români! Fiți cu ochii în patru!

Dacă nu era adventismul în România, nici cartea dlui Ouatu nu s'ar fi scris. Dar așa, sunt dator să vă arăt ce scrie un adventist despre adventiști. Astfel așteptăm ca autoritățile statului să facă cercetare căci statul are drept de control. Este vorba de averi, de bani despre cari trebue să știm ce se face cu ei!!

Vai! De câte ori nu am arătat în scrierile mele că sectele din România fac vrajbă și tulburări în țară la noi. Vai de câte ori am spus că cele 15 secte dela noi au scopul să desbine neamul ca vrăjmașii noștri să poată pescui în tulbure.

Nu uitați că sectarii fugind dintre noi nu s'au desrobit de patimile cari i-au cuprins când ne-au părăsit. Șefii sectei mileniste au fost arestați pentru fapte neîngăduite de legile statului. Adventiștii reformiști de asemenea. Baptiștii se ceartă de moarte în adunări și penticostaliștii le amărăsc zilele. Căci penticostaliștii mai înainte baptiști au fost. Acum de curând baptiștii au scris o carte în care cer ca statul să oprească pe penticostali de a se mai aduna.

Vă întreb pe toți Românii: aceste desbinări ne trebuiau nouă acum? Tuturora ne trebuie aceiași simțire și aceiași cugetare. Dar prin credinți deosebite nu asigurăm aceiași simțire și nu asigurăm binele patriei

Patria, precum zice marele patriot Delavrancea, — este pământul plămădit cu sângele întărit cu oasele înaintașilor noștri. **Pentruca să fie o patrie trebue să fie mai întâi relegea strămoșilor, sfânta cuminecă a sufletelor, calda adorație acelora, cari au fost și nu sunt decât țărână și oase.**

Dar sectarii nu mai țin la legia strămoșilor, nu iubesc cei cari azi sunt țărână, căci jocuresc credința ce au avut-o și o avem noi astăzi. Cuvin-deci să ne strângem rândurile să fim cu ochii în patru. Str sunt de neamul și sufletul tru, toți acei cari au adus se le la noi în țară. Indreptarul surilor vieții noastre de pe mânt nu pot deci să fie ei. ei întru fățărie grăesc minc iar noi trebue să urmăm pe M tuitorul. Carele a zis: Eu s calea, adevărul și viața“ (Ioan v. 6).

Arad, 10 Iunie 1929.

† GRIGORIE
Episcopul Arad

Cazul Szana

De ce tac gazetele din Capitală.

In urma articolului publicat sub acest titlu, în ultimul nostru număr, primim câteva informațiuni foarte edificătoare. Incă nu ne-am putut căștiga datele precise, deci le publicăm cu cuvenita rezervă.

Iată ce se spune:

De data aceasta NU corespondenții au luat bani, ca să tacă, ci GAZETELE.

„DIMINEAȚA“ a încasat pentru un anunț de moarte alui Szana, anunț ce nu putea fi mai scump decât maximum 500 Lei, suma de 30.000 Lei, iar corespondentul ei, dl Bănciulescu separat 20.000 Lei.

Să fie sănătos dl Bănciulescu.

Tot „Dimineața“, a mai încasat pentru publicarea declarației lui Aristide Blank, suma de 150.000 Lei.

„UNIVERSUL“ a primit, pentru publicarea declarației lui Blank, suma de 300.000 lei.

Astfel se poate explica nepublicarea articolelor trimise de corespondentul ei din Timișoara.

„LUPTA“ a luat 100.000 Lei.

„Cuvântul“ și „Curentul“, gazete, ce au pretenția de a fi ‚naționaliste“, au luat câte 100.000 Lei, dela Banca Blank.

„ARGUS“ primea în fiecare an câte 200.000 Lei dela concernul Szana. Această sumă se plătea la finea anului.

Anul curent, îndată după ce a murit Szana „Argus“ a încasat 400.000 Lei.

„TEMESVARI HIRLAP“ a luat 80.000 Lei.

„TEMESVARER ZEITUN 80.000 Lei; „DELI HIRLAP“ „VOLKSBLATT“ câte 50. Lei.

Mai departe, se zice, că d moartea lui Szana, depone băncii au ridicat 22 miloane puse aci și le-au dus la alte bă

„BANCA NAȚIONALĂ ROMÂNIEI“ a acordat un cre de 100 milioane Lei, concern Szana.

Ar fi bine, dacă un expert „Băncii Naționale“ și-ar lua tăneala să verifice exact situa acestui concern, pentru a se c vinge, dacă mai are acoper pentru creditul ce i s'a acord

Ce bine ar prinde acest prumut de 100 milioane Lei, ranilor noștri bănățeni, cari ajuns în cea mai neagră mize tocmai prin faptul, că lui Sza statul i-a dat un credit atât mare și lor, „națiunei domina te“ nu le-a putut acorda nici ban împrumut.

Nu mai vorbim de cele milioane Lei împrumut dat cel lalt jidan timișorean: Totisz, rele fabricant de „ștofe eng zești veritabile“.

Plugari români, cetiți ace rânduri și judecați voi cu min voastră sănătoasă, că bine făcut, ce s'a făcut cu Szana Totisz și trageți singuri conc zia asupra „politicei economic ce au făcut-o până în preze „partidele“ ce ne-au guvernat.

Înțelegeți, de ce ați ajuns mizeria în care vă zbateți?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

---

dreptul de funcționare fu ridicat și lojele închise. Totuși ele continuară a funcționa ocult până la 1822 când după hotărârile Congresului principiilor dela Verona, presidat de principele Metternich, discutându-se uneltirile Franc-masoneriei în Biserică, **cu singurul scop de a o distruge prin introducerea „dihoanei“ în doctrinele filosofice—teologice, și dovedindu-se vinovăția la provocarea de războaie** a regelui Friedrich al II-lea de Prusia, a regilor de Franța și de Spania, a marilor duci de Bavaria și de Saxonia, contra împărătesei Maria Terezia, când fusese pierdută Silesia de Nord, pe care Maria Terezia neputându-o uita o pierduse definitiv în al treilea războiu silesian de 7 ani, — dela 1756—1763, — să hotărâse închiderea lojelor pentru totdeauna în Austria. Din memoriul prezidat de contele Haugwitz acestui congres reproducem următoarele: **„Singurul rost al Franc-masoneriei e de a provoca ura, pisma și răutatea între cetățenii Statului, de a asmuți patimile și lăcomia între partidele politice, de a menține în permanentă nesiguranță credințele religioase față de adevăratele învățături divine a lui Isus Hristos și a creștinismului în general, pentrucă pe aceste drumuri nedemne și ticăloase se provoace apoi războaie, se întroneze revoluții și apoi prăbușirea de State, spre folosul iudaismului ce țintește la stăpânirea lumei și a omenirei. Cu banii lor captivează suflete slabe de împărați și regi, zălogesc tronuri și țim în mână bărbați de Stat, încheie memoriul, cum ne spune O. Graved.** în cartea sa: „Die Freimaurerei eine politische Macht. Eine Mahnung an die aufbauenden Kräfte der Gegenwart (Franc-masoneria ca Putere politică. Un avertisment către forțele constructive din Prezent), Berlin 1926, Editura: E. Brückmann.

Tot O. Graved ne spune că la acest congres ar fi luat parte șeful caselor Rotschild introducându-se ca servitor, cu scopul de a spiona în interesul Franc-masoneriei. Neputând constata veracitatea acestei afirmațiuni, având însă în vedere multele dovezi asupra pericolului pe care îl reprezintă Franc-masoneria, în multiplele și diferitele sale forme social-economice și politice, ne-o însușim și noi.

Azi e perfect dovedit că Franc-masoneria nu numai că e autorul revoluțiilor dela 1848 dar și că oamenii săi, — uneltele oarbe, — sunt adevărații autori a diferitelor atentate contra capetelor încoronate.

Scriitorul Wichtl ne dovedește în cartea sa, pag. 19, intitulată: „Freimaurermorde“ (Asasinări franc-masone), că social-democrații internaționali, — și să știe că **Socialismul internațional e aventrupa de luptă a Franc-masoneriei,** — Max Hödel—Lehmann și Dr. Nobiling sunt adevărații autori ai atentatului împotriva lui Wilchelm I. al Germaniei, primul atentat la 11 Maiu 1878, secundul la 2 Iunie aceluiaș an. Atât primul cât și secundul erau franc-masoni, ca și Wilchelm I. Iată o nouă dovadă cât de umană, caritabilă și de binefăcătoare“ e Franc-masoneria, iată o nouă mărturie zdrobitoare că prezența capetelor încoronate și a bărbaților de Stat în loje nu înseamnă altceva decât amăgirea și înșelarea sufletelor creștinilor, spre folosul planurilor criminale, că aceste capete încoronate și bărbați de Stat nu cunosc nimic din planurile supraconducătorilor oculți și că sunt ademeniți în loje cu singurul scop de a-și asigura toleranța lor și scutul de care au nevoie în fața celor gata a îi pune în fața responsabilității reale a poporului, cum făcu-se Mussolini în Italia.

In toată Austria funcționarea lojelor fiind interzisă, ele își avea sediul în Ungaria de unde își continuă munca criminală de prăbușire a Austriei sub diferite firme de „asociații umanitare și binefăcătoare“. La Viena a funcționat legal o singură lojă la anul 1848, pe baza autorizației câștigată de franc-masonul jidan Ludwig Lewis, pe căi necunoscute până azi. La 5 Octombrie în preseara revoluției, jidanul Lewis o deschide dându-i numele: „La sfântul Iosif“, acelaș nume al lojei închise sub același nume la 1794. Chiar în aceiași seară a fost asasinat generalul Latour, fost ministru de războiu, apoi corpul său **spânzurat de un felinar.** Aflându-se despre această crimă ordinară și lașă, loja închisă. In urma acestui fapt franc-masonii s'au întrunit în pivnița casei zidarului Flamm din Baden, lângă Viena, discutând asupra faselor revoluției colectând 80 de Florini, pe care i-au predat, prin comisionarul de stradă Heinrich Biermann, ministerului de războiu ca o batjocură de contribuire la înmormântarea bătrânului general Latour. La trei zile după înmormântare franc-masonul, jidanul, Robert Blum, desfășorând mari agitații pentru triumful revoluției, despre care se presupune că ar fi fost autorul asasinării, fu împușcat pe Schottenring. Jid

Partidele şi „antisemitismul“

Agitaţiile în Universităţi. — Români de confesiune mozaică. — Dl. A. C. Cuza şi partidul lui.

D. Iacob Landau, directorul agenţiei telegrafice de presă „Ita“, continuând ancheta sa cu privire la felul cum sunt trataţi evreii în ţara românească, a avut întrevederi cu diferite personalităţi politice.

In convorbirea pe care d. Landau a avut-o cu d. Mironescu, ministru de externe, acesta din urmă a declarat că situaţia evreilor din România s'a stabilizat. Guvernul a oprit orice agitaţii în Universităţi şi în trenuri. Puteţi fi siguri că guvernul român va continua cu hotărâre această politică.

D. Vintilă Brătianu, şeful partidului liberal, crede că politica naţională evreiască în România a constitui o greşală. S'a pronunţat cu tărie împotriva amestecului zioniştilor în politica internă a ţării.

Din punct de vedere general şi umanitar înţeleg zionismul. Înţeleg, dacă evreii promovează o mişcare în scop de a coloniza în Palestina pe acei evrei cari n'au posibilitatea de existenţă în ţările în care trăesc. Dar ne acuzaţi de antisemitism; aţi fi avut dreptate dacă aş fi sfătuit pe evreii din România să emigreze în Palestina. Dar, puţini evrei din România s'au dus în Palestina; cea mai mare parte din evrei sunt hotărâţi să rămână şi români în ţara noastră. Aici ei trebue să facă o politică românească. Dacă ei intră ca zionişti, atunci ei sunt în pericol să li se spună într'o zi: „duceţi-vă în Palestina“. Nu înţeleg de ce evreii din România n'ar putea să se considere ca români de confesiune mozaică, după cum fac evreii din toate ţările din Occident.

D-l I. G. Duca l'a asigurat pe d. Iacob Landau că toate partidele româneşti sunt hotărît contra antisemitismului. Excesele de la Oradea-Mare au provocat o reacţiune sănătoasă. Buba antisemitismului s'a vindecat. Opinia publică românească s'a pronunţat împotriva axceselor, considerându-le ca o ruşine pentru ţara noastră. Poporul român este din fire blând şi tolerant. D-l A. C. Cuza şi patidul lui nu au nici o însemnătate, a încheiat d. Duca.

Cum se vede din aceste informaţii după ziarul jidănesc — adaşadar special — „Lumea“, de Joi 13 Iunie 1929:

Trei doamne, şi toţi trei.

D. Mironescu, ministru de externe, d. Vintilă Brătianu, fost Preşedinte de Consiliu, şi d. I. G. Duca fost ministru de interne.

Toţi sunt de acord ca să condamne, „antisemitismul“, agitaţiile, pe d. A. C. Cuza şi „partidul“ lui.

Boala e veche.

Deaceea şi eu voiu continua „tratamentul“.

In deosebi, va fi nevoe să arăt ce este soluţia partidelor cu **„Românii de confesiune mozaică“.**

A. C. CUZA

•

La cele de mai sus trebue să mai adăugăm şi declaraţiile jidanului Bercovici, făcute la congresul jidanilor, care a avut loc zilele trecute la Bucureşti, pentru a arăta, că jidanii nu se ruşinează a da pe faţă, **că au cumpărat** pe mai mulţi conducători români.

Citâm textul din „Universul“, din 12 l. c.:

„D. Bercovici face o expunere asupra antisemitismului şi a mijloacelor de combatere. Insăşi existenţa Uniunii evreilor români — se întemeiază pe necesitatea de a lupta împotriva antisemitismului. Reprezentanţii Uniunii şi-au făcut datoria pe deplin. **Au câştigat personalităţi de seamă din lumea românească pentru combaterea antisemitismului. Uniunea a încheiat chiar acorduri politice, cu diferite partide de guvernământ, pentru netezirea asperităţilor.** E nevoe însă, ca şi organizaţiile evreeşti să renunţe la principiile lor internaţionaliste, căci acestea nu fac decât să întreţie antisemitismul. **Nu suntem pentru politica de asimilare şi de renunţare la tradiţia evreiască.**

Dar să păstrăm calea de mijloc în toate atitudinele noastre Să încheiem acorduri politice şi să înfiinţăm universităţi populare. Acestea ar fi mijloace eficace pentru combaterea antisemitismului.

Un individ prins că colectează pentru comunişti. In ziua de 14 Iunie, sergentul de oraş Martin Lazar a surprins pe măcelarul Bardo Francisc n etate de 47 ani domiciliat în Timişoara II. Str. Verde No. 20, tocmai în momentul când colecta bani, pentru comuniştii deţinuţi la parchet. Susnumtiul a fost dus la poliţia circ. III-a unde făcându-i-se percheziţia s'au găsit asupra lui 320 Lei şi o colectă scrisă în ungureşte. Cazul se anchetează de poliţita circ. IIIa.

Triunghiul albastru

La articolele noastre publicate sub acest titlu, primim dela Doamna Florica Bogdan, soţia d-lui Locot.-Colonel Bogdan, următoarele rânduri spre publicare:

Domnule Tieranu,

La întrebările d-tale, fără răspuns, ca să nu te las nelămurit, cred, că trebue să răspund:

1. Eşti un bun creştin, deoarece nu eşti vanitos. (Sărut mâna, pentru compliment N. R.). Iţi mulţumim pentru laudele, după cari nu umblăm să le culegem.

2. Triunghiul, la cei vechi, — înainte de evrei, — la asirieni, îmi pare, era un talisman de noroc. La noi reprezintă cele trei laturi, ce alcătuesc omul: fizicul, spiritul şi intelectul. (Scuzaţi sărumâna, eu nu am văzut încă om în trei colţuri, nici spirit într'o latură, la oameni normali. Nu am ştiut, zău, că aveţi de gând a continua tradiţia poporului asirian, cu care nu cred, că avem legături de rubedenie. In fine, Domnia Voastră, nepoata marelui istoric Nicolae Iorga, trebue, să o ştiţi mai bine, ca mine. Nota Red.).

„Dacă ar mai avea două linii“, — da, fie. Dar e un „dacă“ şi cele două linii nu sunt. (Ce păcat, că nu aţi gândit să complectaţi şi triunghiul al doilea. N. R.)

Francezul spune într'o zicătoare, că „dacă“ şi „dacă“, am putea face se intre Parisul într'o sticlă. (Cuminte om e francezul. N. R.).

3. In religiunea catolică fetele vocate de sfinte fecioare, sunt îmbrăcate în alb şi albastru. Congregaţii de călugări sunt îmbrăcate în alb şi albastru. La noi, poporul spune, că coloarea albastră este coloarea îngerilor.

De ce spui, că aceste colori le au jidanii şi nu spui, că aceste colori sunt ale sfintelor fecioare? De ce vezi numai partea rea?

(Scuzaţi sărumâna, nu am ştiut, că alb şi albastru este coloarea naţională a sfintelor fecioare. Am ştiut numai, că aceste colori le conţine steagul naţional jidovesc. Cu ruşine trebue să recunosc, că în viaţa mea nu am văzut încă nici o singură fecioară sfântă. De unde să ştiu, sărmanul de mine, în ce colori se îmbracă sfinţii? Nici colorile congregaţilor catolice nu le cunosc. In schimb ştiu, că mulţi jidani au avut rol important în biserica catolică. Chiar Papa Alexandru al VI-lea, tatăl desfrânatei Lucreţia Borgia, a fost jidan. Deci nu mă miră introducerea iudaismului în biserica catolică. In această materie, am dovezi puternice şi incontestabile... In fine, de când imităm noi pe catolici? Nota Red.).

4., **Da, primim fete atât evreice, cât şi turcoaice, indience şi chinezoaice, acolo, unde sunt.** Ori cine este binevenit, care vine să asculte cuvântul Domnului.

(Ce vor zice preoţii noştrii, când doamnele noastre, asociate cu jidoavce, turcoaice, indience şi chinezoaice, vor porni să le ia pâinea dela gură? Doar nu Veţi avea de gând să înlocuiţi pe preoţii noştri cu femei-preoţi, recrutate din neamul jidovesc, turcesc, etc? Scuzaţi-mă, sărumâna, aici protestez cu toată energia caracteristică sexului meu ortodox naţional masculin. N. R.).

S'au văzut cazuri de încreştinizare prin asociaţia noastră. Noi căutăm să imităm pe Hristos.

(Să nu terminaţi, ca Hristos. Fereasc-Vă bunul Dumnezeu. N. R.).

Oare Hristos a făcut El deosebiri? iar pentru cei ce L'au omorât n'a spus, că: „iartă-le doamne, că nu ştiu ce fac“?

(Da, L'au răstignit jidanii şi totuşi nu s'au încreştinat. Ce Hristos n'a putut face, cred, că nici Domniile Voastre nu Veţi ajunge. N. R.).

La prima întrebare îţi răspund că suntem oameni cu paralele noastre. **Poate** pentru unel.

(„Poate“ este frate cu „dacă“ şi Domnia Voastră nu le acceptaţi de argument. Chestiunea fiind prea gingaşă, o las încurcată. Cred, că aprobaţi. N. R).

La a doua, de unde ai scos d-ta că avem bani dela evrei?

1. Până acum nu-i avem.
2. Nu cerem.
3. Dacă jidanii ne vor da, cunoscând ei scopul, **îi vom primi.**

Cred, că pe viitor, ne mai având motive de neclarificare nu ne vom mai gândi să ne războim.

Florina Bogdan
Secretara Generala a „Triunghiului albastru“ pentru Banat.

In urma declaraţiunilor din urmă ale Prea Stimatei Doamne Bogdan, depun condeiul, fiind scutit de ori ce răspuns sau comentar.

Respectuos rog pe Prea Onoratele doamne din „Triunghiul Albastru“ să cunoască, că nu mă voiu mai ocupa de această asociaţie, fiind contrară cu convingerile mele, de cari nu mă lapăd pentru întreaga lume. Nu am greşit cu presupunerile mele.

A. Ţieranu.

Cetiţi şi răspândiţi
„Svastica Banatului“

Ce nu ştie Dl Ministru de Domenii

In munţii Maramureşeni, statul întreţine o şcoală specială pentru brigadieri de vânătoare, sub supravegehrea d-lui Dr. Gheorghe Nedici, consilier la Curtea de Casaţie din Bucureşti.

Această şcoală pregăteşte o sumedenie de tineri pentru scopuri vânătoreşti şi ar fi absolut logic, ca aceşti tineri brigadieri de vânătoare să afle posturi corespunzătoare, în ţară.

In primul loc, chiar Ministerul de Domenii ar fi chemat să plaseze pe aceşti absolvenţi, angajându-i la terenurile Ministerului.

La „Casa Verde“ din Timişoara, pentru terenul de vânătoare al Ministerului de Domenii a fost angajat un ungur, importat din Ungaria. La Pischia un al doilea ungur importat din Ungaria.

Ce înseamnă acest lucru?

Ori d-l Mihalache, dela Domenii, nu are curajul să se atingă de această bubă?

Terenurile amintite mai sus nu formează proprietatea Casei Regale, deci Ministrul ar avea dreptul de a controla administraţia lor.

Să se adreseze d-lui Nicolae Săulescu, directorul general al Vânătoarei, care este cel mai bine intenţionat vânător din Minister şi cel mai competent de a-i da deslusirile necesare.

Nu se poate tolera, ca dreseurii de câini aduşi din Ungaria să înlocuiască pe absolvenţii unei şcoli speciale de vânătoare din ţară.

S'au să se desfiinţeze şcoala d-lui Nedici *) neavând nici un rost de a fi. A. Ţ.

*) D-l Dr. Nedici este fiul fostului preot din Biserica-Albă. Pe vremuri a fost referent la Contenciosul Ministrului de Finanţe din Budapesta.

Din viaţa satelor noastre

Beba veche. Zilele trecute şi-a pus capăt zilelor, săteanul Gheorghe Martin, în etate de 63 ani, prin strangulare. Cadavrul lui Martin, care a fost om cu vază în comună, a fost aflat spânzurat de un pom în grădină. A comis actul desperat din cauza unui morb incurabil.

Vinga. In ziua de 29 c., va avea loc sfinţirea drapelului pompierilor voluntari din această comună. Cu această ocazie pompierii îşi serbează şi jubileul de 50 ani dela înfiinţare în cadrele unei petreceri aranjate cu un program bogat.

nul Robert Blum e considerat de „martir“ în toate lojele şi azi.

Să ştie că generalul Latour, având mare trecere la curtea imperială, în calitate de ministru de războiu obţinuse autorizaţia de a elimina din armată pe oricare spiiter dovedit prietin al Francmasoneriei, sau în raporturi discrete cu membrii.

După potolirea revoluţiei ministerul de Interne sub No. 12432 S. G. (sehr geheim, adecă: strict discret) dase o circulară capilor autorităţilor din toată Austria de a descoperi toate lojele oculte, a le închide imediat, a urmări şi a supraveghea de aproape pe francmasonii indigeni, iar pe cei străini de a îi expedia, cu primul tren, peste graniţă.

Până la anul 1878 nu mai dăm de nici o urmă de lojă, sau zise „Asociaţii umanitare“, etc. La 1879 găsim funcţionând ocult, dela 5 Ianuarie, loja „Phönix“ la Lemberg şi apoi dela 1881 una la Cernăuţi până la 1914, având sucursale la Suceava sub acelaşi nume şi la Vişniţa sub numele „Orient“, până la 7 August din acelaşi an, când fusese închise.

In fosta Ungarie n'au existat loje legale până la 1868, când a fost fondată prima lojă oficială. Aşadar la 1868 **nu la 1867** cum ne face să credem francmasonul, jidan austriac, Eugen Lennhoff, publicist, în cartea: „Die Freimaurerei“ (Francmasoneria) Wien 1929, **carte scrisă din ordinele lojelor din Viena de azi.**

Să ştie însă azi că capii revoluţiei din Ungaria dela 1848, cărora bieţii noştri strămoşi le datoresc atâta vărsare de sânge, temniţe grele, sacrificii şi jertfe incalculabile, au fost francmasoni. După eşuarea aventurei lor, faţă de Austria, îi găsim în lojele din străinătate. Pe vestitul sugător de sânge românesc Ludwig Kossuth, pe satrapul conte Bethlen, — moşul actualului primministru al Uungariei, — şi pe faimosul călău, al bieţilor noştri moşi şi strămoşi, Hainik Pál în loja din Cincinnati, în Februarie 1852, pe tigrul românilor contele Andrassy în loja „Mont Sinai“ din Paris în Aprilie 1852, pe călăul Klapka György în loja „Dante Alighieri“ din Torino, pe episcopul Ronay Hyazinth, — cu numele adevărat Hiazinit Spitzer, jidan convertit la catolicism, — la Londra, pe preotul calvin Horvát Mihály în Elveţia, etc., etc.

Din confiscatele rapoarte asupra şedinţelor secrete din loja „Ausonia“ din Torino, ce azi se găsesc în mâni sigure la Roma, — de unde am primit şi eu detalii edificatoare, — resultă incontestabil că generalul Türr şi Kossuth unelteau nu numai contra acordării de drepturi românilor din Ardeal şi Banat până la 1867 dar şi că prin aceste uneltiri căutau a desmembra Ungaria de Austria punându-şi mari nădejdi în războiul austro-prusiac-italian, 1866, în favoarea lor de a pune mâna iar pe Ungaria, împiedecând astfel proectată înţelegere între Austria şi Ungaria, înfăptuită apoi totuşi sub Francisc Deac, în Februarie 1867, când s'a dat fostei Ungarii Constituţie proprie, şi un minister.

Spiritul rău a slovacului Kossuth, a lui Andrassy şi a celorlalţi maghiari francmasoni, era jidanul Pulsky, recte Braunfeld din Lodz în Polonia, expulzat şi el, dar apoi amnestiat de Francisc Iosif I cu ocazia încoronărei sale ca rege apostolic al fostei Ungarii, la 8 Iunie 1867.

Prima lojă oficială a fost fondată de amintitul francmason, jidanul, Ludwig Lewis, la Budapesta în anul 1868 sub denumirea: „Unire în Patrie“, cu autorizaţia guvernului, având primele sucursale, sub aceiaşi denumire, la Timişoara, la Seghedin, la Sopron, la Pressburg şi la Caşovia (Kaschau). Această lojă este mama tuturor lojelor maghiare de Rit Joanit. La 30 Ianuarie 1871 amnestiatul jidan Pulsky a fondat sub obedienţa Marelui Orient de Franţa, din Paris, o mare lojă Joanită, sau mai exact un fel de mare Orient maghiar. La 23 Martie 1886 s'a unit Marea lojă Joanită cu Marele Orient maghiar, formând „MAREA LOJA SIMBOLICĂ A UNGARIEI“, cu sucursale în toate principalele capitale de judeţ. Dela această dată găsim pretutindeni pe francmasonii maghiaro-jidani propagând şi alimentând ura între Viena şi Budapesta, şi în acciaşi vreme îndemnând când pe unul când pe celălalt împotriva naţionalităţilor, pe care le rezervau pentru proectata revoluţie, parţială, s'au mondială, după proximul războiu mai întins, adică între mai multe State deodată.

(Va urma).

Nici un ac dela jîdan!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Informaţiuni

Foştii internaţi sunt rugaţi a se prezenta în ziua de 26 Iunie, c. ora 10, în sala Primăriei din Timişoara, la Adunarea Generală, care va avea loc pentru a se constitui în „Uniunea foştilor internaţi din Banat" în conformitate cu hotărârea luată în congresul ce a avut loc în Cluj.

Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunări prin dl C. Tăranu; 2. Raport asupra celor petrecute la congresul foştilor internaţi din Cluj. 3. Infiinţarea „Uniunei foşilor internaţi pentru Banat" şi alegerea comitetului. 4. Raportul dlui Gh. Ciunga despre despăgubirile de războiu, acordate foştilor internaţi.

Toţi foştii internaţi sunt rugaţ a lua neconditionat parte la această adunare Generală, pentru a-şi alege comitetul care să lupte pentru interesele lor.

Regimentul 10 Roşiori se mută zilele acestea la Bacău. In locul acestui regiment vine Regimentul de Călăraşi din Lugoj.

Dumnezeu şi dl Vidrighin. In ziua de Mercuri s'a descărcat o grozavă rupere de nori, însoţită de grindină şi trăznete îngozitoare asupra oraşului Timişoara. Potopul a durat o oră şi a inundat toate pivniţele din oraş. Nenumăratele trăznete au cauzat stricăciuni şi în instalaţia uzinei electrice, care nu a putut furniza curent electric pentru luminat, decât abea târziu noaptea.

Este interesant, că această furtună nu a prea cauzat pagube în semănăturile din jurul oraşului.

Prin întreruperea curentului electric, toate pompele apaductului dlui Vidrighin s'au oprit şi oraşul a rămas fără apă de beut, când pe străzi puteai călători cu luntrea.

De când există apaduct în acest oraş, încă nu s'au produs asemenea conturbări şi pagube, ca în ziua aceasta, când marele savant, dl Vidrighin, zeul apelor timişorene, nu se afla în oraş. Face pe directorul general al C. F. R. la Bucureşti.

Şi Dumnezeu a ales tocmai această zi pentru a pune la încercare apaductul din Timişoara.

Dl inginer Smighelschii, care înlocueşte pe dl Vidrighin, a prestat un examen foarte greu. El nu e mare savant, ca Vidrighin, nici director general, nici nu este lăudat de banca Szana şi toate gazetele jidoveşti de aici. E un biet inginer român, care cu modestele sale cunoştinţi a ştiut să facă, că încă în aceaşi zi să curgă toate robinetele oraşului. Am avut apă, ca înainte de potop.

Se vede, că Dumnezeu a vrut să dovedească consiliului comunal din Timişoara, că apaductul oraşului îl ştie conduce cu pricepere şi un alt inginer român, afară de savantul Vidrighin.

Dl ing. Smighelschi a trecut examenul cu nota: foarte bine.

Ne bucură foarte mult bunăvoinţa lui Dzeu, care a venit să ne justifice afirmaţia, că pe dl Vidrighin îl poate înlocui în post ori care alt inginer român şi că nu este indispenzabil la conducerea apaductului Timişorean.

Domnii consilieri comunali să înţeleagă această manifestaţie divină şi să nu se mai închine orbeşte în faţa sfântului Vidrighin, care nu ajută.

Jidanul rămâne în veci jidan. Fiul faimosului jidan Teodor Herzl, care a înfiinţat organizaţia sionistă jidovească, (complotul tuturor jidanilor din lume, contra creştinismului), acum 5 ani, s'a botezat şi a trecut la religia catolică. Prin acest teatru a vrut să zăpăcească o mare parte a conducătorilor creştini ai popoarelor europene, ce i a şi reusit în parte.

Văzând însă, că europenii nici după războiul mondial nu s'au trezit din somn şi nu văd, că grozavul măcel, n'a fost altceva, decât un progrom jidovesc asupra creştinilor, în care jidanii au ajuns a pune mâna pe toate bogăţiile ţării, — fiul lui Teodor Herzl, s'a reîntors la legea jidovească.

Este ştiut, că nici un singur jidan nu s'a botezat din convingere, ci numai şi numai din interes material sau politic al iudaismului întreg.

O serbare de sfârşit de an şcolar la grădina de copii din cartierul Ronaţ. Duminică 16 Iunie c. a fost o frumoasă serbare la grădina de copii din cartierul Ronaţ. A luat parte un public destul de numeros. Preţul de intrare era benevol, iar banii ce s'au strâns s'au dat pentru fondul bisericei. Programul a fost foarte bogat, având 21 de puncte compuse din poezii şi cântări. Toate punctele au fost foarte bine executate de rămânea spectatorul uimit de aceşti mici copilaşi. Ţin să mulţumesc pe această cale doamnei Sofica Botoş, energica directoare a acestei grădini de copii, pentru osteneala ce a depus-o în decursul anului şcolar, cu aceşti mici copilaşi pentru ai învăţa să reciteze şi să cânte aşa de frumos. Să dea bunul Dzeu ca mulţi ani dearândul să vedem pe energica doamnă directoare între aceşti copilaşi, şi să ne întâlnim în fiecare an la o serbare tot atât de frumoasă. — Longin Oprişa.

Un proroc prevesteşte un nou războiu mondial. Un palestinian, care se numeşte Sim Maradjini şi are trecere de proroc în ţara sa, prevesteşte un nou războiu mondial peste 6 ani, adecă pe anul 1936. Gazetele mondiale se ocupă mult de această profeţie.

Înregistrăm ştirea, pentru a arăta lumii, că jidovimea mondială a pus la cale un nou măcel îngrozitor. Prorocul palestinian este numai o unealtă a iudaismului, care pregăteşte lumea la cele ce vor să vină, conform programului alcătuit şi pus în aplicare de jidovimea universală.

Dacă treaba stă aşa, atunci profeţim şi noi una: în viitorul războiului mondial, vor fi ucişi toţi jidanii de pe lume, pentrucă popoarele europene au început să vadă, că toate războaiele au fost puse la cale de jidani, cu scopul de a se îmbogăţi prin ele.

Glume

S'a scumpit tutunul. Bade Ioane, ce înseamnă literele R. M. S. la ţigarete?

Apoi, să ştii, că de când tutunul s'a scumpit, înseamnă: Rămâi Mândro Sănătoasă, fiindcă noi fumăm tutun „de al nostru" din contrabandă.

O conversaţie politică: A.: Cum se poate, că Virgilică Madgearu, „marele" politician, a suferit o pierdere de câteva zeci de milioane Lei, cu tutunul peste măsură de prost şi scump, în prima jumătate a anului curent?

B: Foarte bine: Virgilică armeanul, a făcut socoteala, că va câştiga miliarde, prin scumpirea tutunului şi nu a câştigat cât a socotit, ci mai puţin cu câteva zeci de milioane Lei. Acest minus se chiamă: deficit.

A: Fie-ar al naibii... exact, ca nevastămea, când se joacă în cărţi cu mine şi are de gând să-mi câştige 100 Lei şi nu câştigă decât 40 şi apoi plânge, că a pierdut 60 Lei. Drăcească socoteală!

Rugăm

Achitaţi abonamentul!

✝

Cu inima frântă de durere anunţăm că iubita şi neuitata noastră soţie, mamă, fiică, nepoată, verişoară şi cumnată

Eleonora dr. Nistor născ. Pirtea

a adormit în Domnul, Joi, în 20 Iunie 1929, etate de 34 ani, după grele suferinţe.

Inmormântarea scumpei noastre defuncte va avea loc la 21 Iunie a. c. ora 2. m., din locuinţa proprie, Timişoara Cetate Str. C. Brediceanu No. 2, după ritul bisericei drept măritoare române şi se va inhuma în cimitirul ortodox din Timişoara Cetate.

Timişoara, la 20 Iunie 1929.

Fie-i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Dr. Dimitrie Nistor, soţ. Octavian Nistor, fiu. Preot Emanuil Pirtea, Samuilă Pirtea, Aurel Crăinicescu, Romulus Crăinicescu, unchi. Preot Vichentie Pirtea, tată. Octavia Pirţea, mamă. Elena Pirtea, Eufemia Costescu, Carolina Jian, mătuşe. Dr. Valeriu Meda, văr. Preot Teofil Nistor, Victor Nistor, cumnaţi. Olivia Jivanescu, cumnată.

Uzina Electrică Com. Timişoara

ANUNŢ

Observându-se, că oarecari amatori de radio ancorează antenele lor la stâlpii reţelei electrice, să aducă la cunoştinţă tuturor posesorilor de aparate, că ancorarea antenelor la stâlpii reţelei electrice este strict interzisă deoarece recepţionarea cu aceste antene prezintă pericol pentru manipulant, împiedecă întreţinerea reţelei şi cauzează perturbaţiuni Uzinei Electrice.

In caz că asemenea racordări se vor mai găsi, vor fi imediat demontate, iar posesorii lor vor fi obligaţi a plăti despăgubiri pentru eventuale perturbaţiuni sau pagubu cauzate.

Timişoara, la 7 Iunie 1929.

Uzina Electrică Comunală Timişoara.
(9116-2)

CINEMA:

CETATE: 22, 23 şi 24 Iunie — APOLLO: 25 şi 26 Iunie
CONCORDIA: 27 şi 29 Iunie

CURIERUL SECRET

Film monumental. După celebrul roman ROŞU ŞI NEGRU al lui Stendhal. Artă superioară, sîmţăminte intense, lacrămi de bucurie şi de durere.

Regia: Gennaro Righelli.

In rolurile principale:

Ivan Mosjoukine, Lil Dagover, José Davert, Agnes Petersen Mosjoukine.

Monopol: Filmcentrala-Timişoara.

A apărut:

Despre Poporaţie

Statistica, Teoria, Politica ei, Studiu economic politic.

EDIŢIA II-a

Revăzută şi adăogită

de

A. C. CUZA

(1 Vol. pp. VIII + 700. Preţul 150 lei. Bucureşti 1929).

Acest volum, pe lângă textul vechiu, cuprinde o **anexă (Scăderea** poporaţiei creştine şi înmulţirea jidanilor din oraşele României), patru **note** (I. Legea poporaţie, II. Poporaţie Franţei, III. Poporaţia oraşelor României. IV. Economia politică şi poporaţia) şi un **Registru** de materii şi nume.

Studiul „Despre Poporaţie", astfel adăogit al d-lui Prof. A. C. Cuza, este o **cercetare complectă** a subiectului, totodată teoretică, de economie politică, şi practică de politică economică a ţării, lămurind, în deosebi naţionalizarea oraşelor şi problema jidănească.

Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noştri studiul „Despre poporatie".

Se poate cumpăra la redacţia noastră.

Primăria Municipiului Timişoara

No. III. 19119.

PUBLICATIE DE LICITAŢIE.

Primăria Municipiului Timişoara dă în întreprindere executarea lucrărilor de beton dela zidul lateral al podului Traian.

Pentru darea în întreprindere a acestor lucrări, se publică o licitaţie pe data de 25 Iulie 1929 ora 10 a. m. în biroul de licitaţii al Primăriei.

Amatorii pentru a fi admişi la licitaţie vor depune ofertele semnate, timbrate, închise, sigilate şi provăzute cu garanţie de 6% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini, cum şi condiţiunile de licitaţie se pot vedea zilnic la serviciul technic com. în orele oficiale, unde se pot primi şi blanchete de oferte. (1234)

Timişoara, la 7 Iunie 1929.

Primăria Municipiului Timişoara.

No. 10595.

PUBLICATIUNE.

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de **28 Iunie 1929 ora 10 dimineaţa,** se va ţine licitaţie publică cu oferte închise şi sigilate, la Comandamentul Diviziei I-a Infanterie Timişoara, pentru aprovizionarea cantităţii de circa 1.300.000 Kgr. fân necesare trupelor Diviziei I-a Infanterie pe timpul dela **1 August 1929 la 14 August 1930.**

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 71—83 din legea contabilităţii publice a Statului.

Odată cu oferta se va depune şi garanţia de 10 la sută din valoarea furniturii, fie în numerar, fie printr'un cek al Băncii Naţionale, ori reprezentată prin recipisa casei de depuneri şi Consemnaţiuni.

Caetul de sarcini şi ori ce chestiune de detaliu se pot vedea în ori ce zi dela Serviciul Intendenţei Diviziei I-a Infanterie Timişoara.

Timişoara, la 7 Iunie 1929.

No. 1859/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a şcoalei primare rurale din comuna Buzad în ziua de 12 Iulie 1929 ora 11 a. m. se ţine licitaţie publică (Prefectura judeţului Etaj II. No. 81, conform publicaţiunii inserate în Monitorul judeţului Timiş-Torotal. (1236)

Comitetul şcolar judeţean

SOMARE.

Una din clientele mele inte[n]ţionează a cumpăra măcelăria [cu] cârnăţăria din Timişoara [Pi]aţa Lahovari No. 5 şi Piaţa K[ar]ttel No. 5, care formează pr[o]prietatea Iulianei Szécsenyi.

Somez pe toţi creditorii su[s]numitei, ca în decurs de 5 zi[le] să-şi anunţe pretenziunile lor [la] biroul meu, deoarece mai târz[iu] nu vor mai fi late în consideraţ[ie].

Dr. Ventel Brebera
advocat
Timişoara I, Str. Eugen [de] Savoya 8.

Primăria Municipiului Timişoa[ra]

No. Tr. 21440.

PUBLICATIUNE DE LICITAŢIE.

Tramvaiele comunale Timişoa[ra] prin aceasta publică o licitaţie [cu] scopul dării în întreprindere [a] 4 case de locuit pe seama ang[a]ţilor săi conform devizului, caet[ul] lui de sarcini şi a planurilor, ca[re] urmează a se cere de cei inte[re]saţi direct dela Direcţiunea Tra[m]vaielor, care le va elibera cont[ra] achitării costului lor, care e[ste] de Lei 100.

Licitaţia se va ţine la data [de] **7 August 1929 orele 10 a. m.** în sala mare de şedinţe a Prim[ă]riei Timişoara.

Amatorii pentru a putea [fi] admişi la licitaţie vor înainta [o]fertele lor, timbrate, semnate, închise, sigilate şi prevăzute cu [ga]raţă de 10% in numerar sa[u] efecte de stat asupra sumei oferite.

Amatorii vor aminti în ofer[tă] că au luat la cunoştinţă condiţi[u]nile caetului de sarcini şi le [a]cceptă.

La licitaţie se vor admite numai antreprenori de branşă, întreprindiarii sunt excluşi.

Timişoara, la 14 Iunie 1929.

Primăria Municipiului Timişoara

Primăria Municipiului Timişoa[ra]

No. III. 21431.

PUBLICATIUNE DE LICITAŢIE.

Primăria Municipiului Tim[i]şoara, închiriază localul din cl[a]direa I. Piaţa Libertăţii No. 1, ocupat actualmente de d-na Valy La[z]ar pe timp de 3 ani, începând de [la] 1 Ianuarie 1930.

Pentru închirierea acestui loc[al] se publică licitaţie pe data de [3] **Iulie 1929 ora 10 a. m.** în b[i]roul de licitaţii al Primăriei.

Amatorii vor prezenta la aceas[tă] dată ofertele timbrate, semnate, închise, sigilate şi provăzute [cu] o garanţie de 10% numerar s[au] efecte de stat asupra sumei o[fe]rite.

Caetul de sarcini cum şi co[n]diţiunile de licitaţii se pot ved[ea] zilnic la Serv. economic comun[al] în orele oficiale.

Timişoara, la 11 Iunie 1929.

Primăria Municipiu[lui] Timişoara.

No. 4466/1928.

portărel

PUBLICATIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc [la] cunoştinţă publică, că în urma [de]cisului Nr. 15421/1928 a Jude[că]toriei Urbane I. Timişoara în [fa]vorul firmei Bruch şi Comp. [din] Timişoara repr. prin Dr. Corn[el] Spătariu Dr. Stefan Miocu avoc[at] în Timişoara pentru 2500 Lei [ca]pital dobânzi de 12% dela 16 M[ai] 1928 şi pentru spesele deja s[tă]bilite în suma de 900 lei şi [ce]i mai obveninde se fixează term[en] spre efectuiree licitaţiei pe [ziua] de 11 Iulie 1928 ora 5½ p. [m.] în Timişoara I. Str. Mercy Nr. [...] pe când şi unde se vor vinde p[rin] licitaţie toate obiectele sechest[rate] şi anume diferite mobile de [o] preţuită în 7400 Lei.

Timişoara, la 14 Iunie 1929.

M. Jercea, portă[rel]

BCU Cluj / Central University Library Cluj